

Επιστροφή

Μετά από κάποιες μέρες απουσίας - λόγω άδειας του γράφοντα - η στήλη επιστρέφει στις επάλξεις. Αν ο γράφων πρόλαβε να επιβιβαστεί στο όχημα της επιστροφής ή αν ακόμη τρέχει ξωπίσω του σαν σκυλί, θα φανεί εντός των ημερών. Τι θέλω να πω; Πολύ απλά ότι οι λίγες μέρες ξεκούρασης δεν στάθηκαν ικανές να μου αλλάξουν την διάθεση. Ή για να το θέσουμε διαφορετικά, ο γράφων διανύει περίοδο ντεφορμαρίσματος. Τουτέστιν, έχω μεν βουτήξει τα βέλη μου στην βιτριόλι, τα σαρκαστικά μου σχόλια όμως αδυνατούν να κτυπήσουν κέντρο αφού οι σκέψεις μου συνεχίζουν να βολοδέρνουν ασκόπως στα πέριξ και δεν συμμαζεύονται με τίποτα.

Θα μπορούσα βέβαια να παρακάμψω το πρόβλημα με την προσφιλή μέθοδο του «τσιμπήματος» σχολίων από το ελληνικό διαδίκτυο (ούτε ο πρώτος θα είμαι, και δυστυχώς ούτε ο τελευταίος), την μερική αλλαγή τους προκειμένου το κείμενο να συμβαδίζει με τον - χαρακτηριστικό, ελπίζω - τρόπο έκφρασης του γράφοντος και στην συνέχεια να σας το σερβίρω ζεστό ζεστό στο πιάτο, προσθέτοντας εννοείται και την υπογραφή μου.

Είπαμε: γνωστή και επιτυχημένη η συνταγή, αλλά ας μου επιτρέψετε να μην δοκιμάσω την συγκεκριμένη λιχουδιά, αφενός γιατί σέβομαι τους λίγους φίλους που έχει καταφέρει να κερδίσει στην σύντομη παρουσία της η στήλη, και αφετέρου επειδή δεν θεωρώ πως τα αμιγώς ελληνικά θέματα - με την εξαίρεση εκείνων που χαρακτηρίζονται ως εθνικά - ξεπερνούν τα όρια του «φιλολογικού» ενδιαφέροντος για όσους από εμάς ζούμε μακριά από τα πάτρια εδάφη. Ως τέτοια λοιπόν δεν ενδιαφέρουν το ελληνικό κοι-

νό του Σίδνεϊ, το οποίο δικαίως (θα πρέπει να) επιζητεί ενημέρωση σε θέματα που αφορούν άμεσα την δική του καθημερινότητα.

Θα πρέπει επίσης να ομολογήσω πως κατά την διάρκεια της σύντομης μου απουσίας από την εφημερίδα προσπάθησα να αντιγράψω τις συνήθειες της μάγισσας Φούρκα. Εν ολίγοις: δεν διάβασα εφημερίδες, είδα πολύ λίγη τηλεόραση και γενικά απόφυγα κάθε τι που έχει την παραμικρή σχέση με τις ειδήσεις και την ροή τους, με την ίδια ευλάβεια με την οποία η ορκισμένη εχθρός του Σκρουτζ Μακ Ντακ αποφεύγει το σκόρδο. Πρέπει επίσης να ομολογήσω πως απέτυχα παταγωδώς. Έμαθα δηλαδή για την αλλαγή σκατάλης στο Λίμπεραλ Πάρτι και τις επιτυχίες του Μάλκολμ Τέρνμπολ - αμφότερες με αφήνουν εντελώς αδιάφορο... τέλος εποχής για κάποιους εκ των μεγαλύτερων Αμερικανικών οικονομικών κολοσσών - αναπόφευκτη, ενδεχομένως «προγραμματισμένη», σίγουρα θα μας απασχολήσει σύντομα - τα καμώματα των παλικαριών της πεπονοειδούς μπάλας - καλά, εβδομάδα χωρίς σκάνδαλο από τους συγκεκριμένους δεν μπορεί να θεωρηθεί ολοκληρωμένη - το τέλος των Παραολυμπιακών - όταν και σε αυτούς τους αγώνες σημειώνονται κρούσματα ντόπινγκ τα λόγια περισσεύουν - και ούτω καθεξής.

Γράμμα σε ένα ποιητή

Συγχωρέστε με κιάλας, αλλά το θέμα που με απασχόλησε περισσότερο από οποιοδήποτε άλλο κατά την διάρκεια της απουσίας μου από το γραφείο ήταν πολύ πιο σοβαρό τόσο από τις πιθανότητες του Τέρνμπολ να γίνει ο επόμενος πρωθυπουργός της Αυστραλίας όσο και του πόσο δυνατά θα φταρνιστεί η υφήλιος τώρα που η γρίπη κτύπησε την Αμερική: υπάρχει άραγε ζωή μετά θάνατον; Και εν τέλει, έχει δίκιο ο μοναδικός και ανεπανάληπτος Ζορζ Πιλαλί όταν αναφωνεί «η ζωή ανήκει στους μελλοθάνατους»;

Προσοχή: δεν με πιάσανε πάλι τα υπαρξιακά μου, ούτε με έχει επηρεάσει η απρόσμενη αλλαγή καιρού. Απλά θεωρώ πως όταν ο Νίκος Καβαδιάς από το υπερπέραν - μόνιμος κάτοικος του οποίου δηλώνει από τις 10 του Φλεβάρη, 1975 όταν και αποχαιρέτησε τα κόσμια μετά από εγκεφαλικό επεισόδιο - ανοίγει διαδρόμους επικοινωνίας με ελληνόφωνη εφημερίδα του Σίδνεϊ, στέλνοντας της μάλιστα ποίημα του το οποίο δημοσιεύθηκε σε πρόσφατη έκδοση της, τότε μπορούμε με σιγουριά να πούμε πως όντως, αδέλφια, ο παράδεισος είναι κάπου εκεί ψηλά και μας περιμένει.

Φίλτατε Νίκο, αν μας διαβάζεις ένα παράπονο: ρε μπαγάσα, δεν θα μπορούσες να μας στείλεις κανένα από τα καινούργια σου; Γιατί δεν λεω, καλό

Έλα Νίκο, με ακούς;

το συγκεκριμένο αλλά το έχουμε σιγοτραγουδήσει χιλιάδες φορές, χάρη στις μουσικές εμπνεύσεις του Θάνου Μικρούτσικου.

Να σε παρακαλέσω Νίκο μου να στείλεις και άλλα ποιήματα σου προς δημοσίευση. Αν μη τι άλλο δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να δώσουμε δικαίωμα στους απανταχού κακαντρεχείς να καταφύγουν στην προσφιλή (τους) μέθοδο της λασπολογίας και να διαγράψουν το συγκεκριμένο δημοσίευμα ως κακόγουστη φάρσα που έστησε - για να εκθέσει κάποιους; - εν ζωή θαυμαστής σου.

Τελειώνοντας, μεγάλε ταξιδευτή στείλε μου και την προσωπική σου ηλεκτρονική σου διεύθυνση, έτσι ώστε να σου στείλω σε μορφή MP3 κάποια από τα ποιήματα σου που έγιναν τραγούδια στα χείλη του Γιώργου (Νταλάρα, αν έχεις ακουστά), του Βασίλη Παπακωνσταντίνου και των αδελφών Χάρη και Πάνου Κατσιμίχα (έχω και ένα μούρλια κομμάτι του Δημήτρη Ζερβουδάκη βασισμένο στο δικό σου "Γράμμα σε ένα ποιητή". Το έχεις ακούσει; Αν όχι, γράψε μου και θα στο στείλω). Γιατί να ξέρεις, χάρη στην φωνή τους η ποίηση σου έχει γίνει διαχρονική και πάντα καταφέρνει να αγγίζει το μουσικό φίλο κοινό της Ελλάδας, και ειδικά την νεολαία η οποία ως γνωστόν βρίσκεται διαρκώς με μια - ενίοτε και νοητή - βαλίτσα στο χέρι, ζητώντας μονίμως τρόπους διαφυγής από το αβάσταχτο άγχος της καθημερινότητας.

Αυτά προς το παρών. Τους χαιρετισμούς μου στους υπόλοιπους μεγάλους της ελληνικής λογοτεχνίας - Ρίτσο, Σεφέρη, Παλαμά, ξέρεις εσύ - και πες τους αν έχουν τίποτα καλό να το στείλουν στην γνωστή ελληνόφωνη εφημερίδα του Σίδνεϊ προς δημοσίευση.

ΥΓ Δεν ξέρω αν οι ποιητικές σου συλλογές έχουν εκδοθεί και στον παράδεισο. Για καλού και για κακού σου θυμίζω το ρεφρέν από το "Γράμμα σε ένα ποιητή" που λέγαμε και πιο πριν: Μακριά πολύ μακριά να ταξιδεύουμε κι ο ήλιος πάντα μόνους να μας βρίσκει Εσύ τσιγάρο CAMEL να καπνίζεις και κι εγώ σε μια γωνιά να πίνω Whiskey Οι πολιτείες ξένες να μας δέχονταν οι πολιτείες οι πιο απομακρυσμένες Κι εγώ σ' αυτές απλά να σε ευσταίνα σαν σε παλιές γλυκές μου αγαπημένες

Η παρουσίαση του βιβλίου της Ρόζας Ερσοτέλου Γιαλοπούλη

Δυστυχώς λόγω οικογενειακών υποχρεώσεων η στήλη δεν μπόρεσε να δώσει το παρών της στην παρουσίαση της πρώτης ποιητικής συλλογής της Ρόζας Ερσοτέλου Γιαλοπούλη, η οποία ως γνωστόν έγινε την Κυριακή το απόγευμα στο οίκημα της Κυπριακής Κοινότητας στο Στάνμορ.

Ρωτήσαμε όμως και μάθαμε και σας μεταφέρουμε την συγκίνηση που έννοιωσε η ποιήτρια βλέποντας την ανταπόκριση του κοινού, το οποίο ανταποκρίθηκε στην πρόσκληση της Γιαλοπούλη, γεμίζοντας το auditorium της Κυπριακής. Συγκεκριμένα την εκδήλωση παρουσίασης του "Αυτά που ήθελα να πω" παρακολούθησαν πάνω από 200 άτομα, τα οποία με το παρών τους έδωσαν δύναμη στην Γιαλοπούλη να συνεχίσει το έργο της, βοηθώντας παράλληλα το απογευματινό σχολείο του Κάντερμπερι, αφού ως γνωστόν τα μισά έσοδα από τις πωλήσεις του βιβλίου θα διατεθούν προς ενίσχυση του εν λόγω σχολείου.

Την σεμνή και όμορφη τελετή τίμησαν με την παρουσία τους πολλοί ελληνοαυστραλοί λογοτέχνες καθώς επίσης και πρώην μαθητές και συνάδελφοι της Γιαλοπούλη. Την εκδήλωση προσφώνησε η γνωστή λογοτέχνης και θεατρικός συγγραφέας Σοφία Ράλλη Καθαρείου, την παρουσίαση της Γιαλοπούλη έκανε ο πρόεδρος της ΕΕΛΚΑ κ. Δημήτρης Τσιγκρής, ενώ σε ρόλο τελετάρχη διαπρεψε η κα Πόπη Μαλλιάνου. Ποιήματα από την συλλογή της Γιαλοπούλη διάβασαν οι Δήμητρα Μηλάτου, Φάνης Νικολαρέας, Βηθλεέμ Γεωργέλλη, Τούλλα Πλέσσα, ενώ με ιδιαίτερη συγκίνηση η συγγραφέας είδε τους παλιούς μαθητές της Θωμάς Κώστα, Ζωή Χόκκα και Δήμητρα Τσοδούρη να ανεβαίνουν στην σκηνή και να απαγγέλουν κάποια από τα ποιήματα της. Ειδική μνεία στην μικρή Εγνατία Μαγείρου η οποία εντυπωσίασε τους παρευρισκομένους με την απαγγελία της, ενώ τέλος να σημειώσουμε πως το κοινό προσφώνησε και η Πρόεδρος απογευματινού σχολείου του Κάντερμπερι κα Κατερίνα Πριτ.

Όσοι επιθυμούν να αποκτήσουν το βιβλίο της Ρόζας Ερσοτέλου Γιαλοπούλη "Αυτά που ήθελα να πω" μπορούν να επικοινωνήσουν με την ίδια στον αριθμό (02) 9759 0041.

ΦΩΤΟΡΕΠΟΡΤΑΖ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΣΤΗΝ ΣΕΛΙΔΑ 37

